Nr 69

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 24 czerwca 1948 r.

273

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 2 czerwca 1948 r.

o wprowadzeniu dla niektórych grup podatników obowiązku udowadniania przychodów gotówkowych kopiami kwitów z bloczków kasowych urzędowego nakładu. [1]

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 14 kwietnia 1948 r. o sposobie udowadniania przez podatników przychodów gotówkowych (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 141) zarządzam, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się dla następujących grup podatników obowiązek udowadniania przychodów gotówkowych kopiami kwitów z bloczków kasowych urzędowego nakładu oraz wręczania płacącym oryginalnych egzemplarzy tych kwitów.

1) dla grup podatników prowadzących księgi handlowe — w odniesieniu do przedsiębiorstw lub zakładów, prowadzonych na terenie miasta stołecznego Warszawy oraz miast: Bytomia, Chorzowa, Gliwic, Katowic, Krakowa, Łodzi, Poznania i Sosnowca,

2) dla grup podatników wymienionych w art. 10 pkt. 5 lit. c) dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 3, poz. 23 i z 1948 r. Nr 12, poz. 94) — na obszarze całego Państwa.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku dokonania świadczenia, w odniesieniu do którego w myśl obowiązujących przepisów ciąży na podatniku obowiązek wydawania rachunku i rachunek rzeczywiście został wydany.

§ 2. 1. Obowiązkowi, określonemu w § 1 nie podlegają przedsiębiorstwa państwowe i samorządowe oraz przedsiębiorstwa pozostające pod zarządem państwowym lub samorządowym.

2. Przedsiębiorstwa zorganizowane na zasadzie przepisów prawa handlowego, w których kapitale zakładowym uczestniczą wyłącznie: Skarb Państwa, przedsiębiorstwa i instytucje państwowe, przedsiębiorstwa i instytucje samorządowe, instytucje spółdzielcze lub spółdzielnie, uważa się za przedsiębiorstwa państwowe w rozumieniu niniejszego zarządzenia.

§ 3. Upoważnia się dyrektorów izb skarbowych do zwalniania spółdzielni, należących do Związku Rewizyjnego Spółdzielni R. P. na indywidualne podania od obowiązków, wynikających z przepisów niniejszego zarządzenia.

§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1948 r

Minister Skarbu
(—) K. Dąbrowski

(Przedruk z Monitora Polskiego z dnia 12 czerwca 1948 r. Nr 54, poz. 305).

274

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 2 czerwca 1948 r.

w sprawie wzorów bloczków kasowych oraz sposobu ich wydawania i kontroli.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 14 kwietnia 1948 r. o sposobie udowadniania przez podatników przychodów gotówkowych (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 141) zarządzam, co następuje:

§ 1. Ustanawia się bloczki kasowe urzędowego nakładu według wzoru Nr 1 w kolorze białym — dla podatników, prowadzących księgi handlowe lub księgi uproszczone oraz w innych kolorach — dla podatników, prowadzących księgi podatkowe.

§ 2. 1. Bloczki kasowe zawierają formularze kwitów oznaczone serią oraz numerem kolejnym w obrębie serii.

2. Bloczki kasowe posiadają po 50 egz. oryginalnych formularzy kwitów perforowanych oraz po 50 egz. odbitek.

§ 3. 1. Bloczki kasowe są drukami płatnymi.

2. Cenę bloczków kasowych ustali Ministerstwo Skarbu.

3. Nakład bloczków kasowych wykonuje centralnie Ministerstwo Skarbu.

§ 4. 1. Bloczki kasowe sprzedaje urząd skarbowy (rewizyjny) na podstawie wypełnionej przez podatnika deklaracji według wzoru Nr 2, po okazaniu przez podatnika karty rejestracyjnej.

2. Deklaracja na nabycie bloczków kasowych składa się z dwóch odcinków; pierwszy odcinek deklaracji urzędnik sprzedający bloczki przekazuje działowi wymiarowemu, celem dołączenia do akt wymiarowych podatnika, drugi odcinek dołącza do dziennych zestawień sprzedanych bloczków kasowych według wzoru Nr 3, które składa codziennie w kasie urzędu skarbowego przy uiszczaniu gotówki pobranej za sprzedane bloczki.

§ 5. 1. Podatnicy, określeni w zarządzeniu Ministra Skarbu, wydanym na podstawie art. 1 dekretu z dnia 14 kwietnia 1948 r. o sposobie udowadniania przez podatników przychodów gotówkowych, używają nabyte bloczki kasowe w kolejności numerów kwitów w nich zawartych.

2. Formularze kwitów z bloczków kasowych powinny być wypełniane przebitkowo w dwóch egzemplarzach; oryginał wręcza się kontrahentowi (klientowi, odbiorcy towaru lub usługi) przy wpłacie należności, odbitka zaś pozostaje w bloczku.

3. Niedopuszczalne jest przerabianie i wycieranie zapisów dokonanych na formularzach kwitów kasowych.

§ 6. Zepsute formularze kwitów kasowych powinny znajdować się w bloczku kasowym wraz z egzemplarzem oryginalnym. Unieważnienie zepsutego formularza kwitu następuje przez przebitkowe przekreślenie go, podpisane przez unieważniającego.

§ 7. W przypadku zagubienia lub zniszczenia niezużytego bloczka kasowego podatnicy obowiązani są bezzwłocznie zawiadomić właściwy urząd skarbowy (rewizyjny), podając okoliczności wśród których zagubienie lub zniszczenie nastąpiło. Urząd Skarbowy (rewizyjny) powiadamia o tym izbę skarbową, ta zaś Ministerstwo Skarbu celem unieważnienia bloczków przez publiczne ogłoszenie w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu.

§ 8. Podatnicy obowiązani są przechowywać zużyte bloczki kasowe, oznaczone na okładce datą rozpoczęcia i ukończenia używania bloczka, w porządku chronologicznym.

§ 9. Podatnicy nie mogą bez zezwolenia właściwego urzędu skarbowego (rewizyjnego) odstępować sobie wzajemnie nabyte bloczki kasowe.

§ 10. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1948r.

Minister Skarbu
(—) K. Dąbrowski

Wzór Nr 1 do § 1.

Seria . . . . . . Nr . . . . .
Kwota przychodu zł . . . . gr . . . .
. . . . dnia . . . . 194 . . r.
(podpis wystawcy kwitu)
(pieczęć przedsiębiorstwa z adresem)

Wzór Nr 2 do § 4. 1

Urząd Skarbowy-Rewizyjny
w . . . .
1. Nazwisko i imię (firma) podatnika . . . .
2. Adres . . . .
3. Rodzaj prowadzonych ksiąg . . . . . .
4. Nr karty rejestr. . .
Wydano .... bloczków białych — kolorowych Serii ..... Nr Nr kwitów . . . .
dnia . . . . . 194 . . r.

(Dołączyć do akt wymiarowych)
Do
Urzędu Skarbowego-Rewizyjnego
w . . . .

DEKLARACJA
na nabycie bloczków kasowych

1. Nazwisko i imię (firma) podatnika . . . .
2. Adres . . . .
3. Rodzaj wykonywanych świadczeń . . . .
4. Miejsce wykonywania świadczeń . . . .
5. Rodzaj prowadzonych ksiąg ....
6. Nr karty rejestracyjnej . . . . .

Proszę o wydanie..... bloczków kasowych odpowiedniego koloru.
(podpis podatnika)
(pieczęć podatnika używana na kwitach kasowych).
. . . . . . dnia . . . . . . 194 . . r.

Wydano . . . bloczków białych—kolorowych Serii . . . Nr Nr kwitów . . . .
(podpis wydającego)
. . . . . . dnia . . . . . . 194 . . r.

Wzór Nr 3 do § 4 p. 2.

Urząd Skarbowy-Rewizyjny
w . . . .

Dzienne zestawienie sprzedanych bloczków kasowych
z dnia . . . . 194 . . r.

	Ilość	Bloczki koloru białego		Ilość	Bloczki innego koloru	
		Serja	NrNr kwitów		Serja	NrNr kwitów
Razem						

Równowartość sprzedanych bloczków w kwocie zł . . . . wpłacono do Kasy Urzędu Skarbowego-Rewizyjnego w . . . . ,
dnia . . . . 194 . . r.
do poz. dz. przych. . . . . . na dochód budżetu Ministerstwa Skarbu.

. . . .
(podpis sprzedającego bloczki kasowe).

(Przedruk z Monitora Polskiego z dnia 12 czerwca 1948 r. Nr 54, poz. 306).

Pozycja 274

275

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26. IV. 1948 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Ziem Odzyskanych w przedmiocie poruczenia ochronie skarbowej ujawnienia majątków podlegających likwidacji przez urzędy likwidacyjne.

Na podstawie art. 4 i 5 dekretu z dnia 11 kwietnia 1945 r. o ustroju władz administracji skarbowej oraz skarbowych organów wykonawczych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 64) zmienionego dekretem z dnia 27 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 209) zarządzam, co następuje:

§ 1.

1. Porucza się ochronie skarbowej ujawnianie:

a) majątku opuszczonego i poniemieckiego w rozumieniu dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 87) z późniejszymi zmianami,

b) majątku, który przeszedł na własność Państwa na podstawie dekretu z dnia 5 września 1947 r. o przejściu na własność Państwa mienia pozostałego po osobach przesiedlonych do ZSRR (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 318),

c) majątków skonfiskowanych w rozumieniu art. 1 ust. 1 pkt. 1 dekretu z dnia 22 października 1947 r. o przepadku majątku (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 390).

2. Ponadto porucza się ochronie skarbowej dokonywanie czynności zabezpieczających stosownie do postanowień art. 8 dekretu z dnia 22 października 1947 r. o przepadku majątku (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 390).

3. Czynności w sprawach wymienionych w pkt. 1 lit. c) oraz w pkcie 2 ochrona skarbowa przeprowadza tylko w wyjątkowych przypadkach i na podstawie indywidualnego zlecenia urzędu likwidacyjnego.

4. Przez wyjątkowe przypadki, o których mowa w ustępie poprzedzającym, rozumie się konieczność zastosowania specjalnych metod śledczych, lub fachowego wywiadu.

§ 2.

Organa ochrony skarbowej przy wykonywaniu czynności określonych w § 1 działają w granicach uprawnień i w trybie, przewidzianym dla organów urzędów likwidacyjnych w § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 listopada 1946 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Ziem Odzyskanych w sprawie organizacji i zakresu uprawnień urzędów likwidacyjnych (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 360).

§ 3.

1. W przypadku ujawnienia majątku ochrona skarbowa dokonuje zabezpieczenia ujawnionego majątku i zawiadamia o tym właściwy urząd likwidacyjny.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ustępie poprzedzającym, powinno zawierać:

a) nazwisko i imię osoby, u której majątek ujawniono.

b) miejsce jej zamieszkania,

c) rodzaj i ilość ujawnionego majątku, a w odniesieniu do nieruchomości — dokładne opisanie z podaniem obszaru i numeru księgi wieczystej,

d) miejsce przechowania lub położenia ujawnionego majątku,

e) wskazanie osoby, której zakwestionowany majątek przekazano pod odpowiedzialny dozór,

f) nazwisko, imię oraz adres osoby trzeciej, która rości sobie prawo do ujawnionego majątku.

§ 4.

Po zakończeniu czynności określonych w § 1 i 3 ochrona skarbowa przekaże akta sprawy właściwemu urzędowi likwidacyjnemu.

§ 5.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu
(—) K. Dąbrowski

Minister Ziem Odzyskanych
(—) w z J. Dubiel

(Przedruk z Monitora Polskiego z dnia 15 czerwca 1948 r. Nr 55, poz. 309).

276

ZARZĄDZENIE

Ministrów Przemysłu i Handlu, Skarbu oraz Odbudowy

z dnia 17 kwietnia 1948 r.

w sprawie trybu dokonywania zamówienia na roboty i dostawy oraz w sprawie powołania, składu i zakresu działania komisyj dla ustalenia cen maksymalnych dla dostaw i robót przy Wystawie Ziem Odzyskanych 1948 r. we Wrocławiu.

§ 1.

Na podstawie § 37 ust. (1) p. 1 § 38 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1937 r. o dostawach i robotach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz instytucji prawa publicznego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 92) w brzmieniu nadanym Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 12 września 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 254) zamówienia na roboty i dostawy związane z urządzeniem Wystawy Ziem Odzyskanych 1948 r. we Wrocławiu mogą być udzielane z wolnej ręki.

§ 2.

W przypadkach przewidzianych w § 38 ust. 3 powołanego Rozporządzenia Rady Ministrów Dyrekcji Wystawy Ziem Odzyskanych oraz wszystkie władze, przedsiębiorstwa i instytucje winny zwracać się do specjalnych Komisyj powołanych przez Komisarza Rządu dla spraw Wystawy Ziem Odzyskanych, załączając do wniosku dokładny opis zamierzonych robót i w miarę możności dokładny kosztorys z wypełnieniem lub bez wypełnienia cen.

§ 3.

W skład Komisyj, o których mowa jest w § 2 wchodzą:

a) jeżeli zamówienie dokonane ma być na kwotę większą niż 50.000 zł.
   1. zastępca komisarza Rządu dla Spraw Wystawy Ziem Odzyskanych, jako przewodniczący,
   2. Dyrektor finansowy Wystawy Ziem Odzyskanych lub jego zastępca,
   3. Naczelny architekt Wystawy Ziem Odzyskanych lub jego zastępca,
   4. Delegat Okręgowej Izby Skarbowej we Wrocławiu,
   5. Delegat Dyrekcji Odbudowy we Wrocławiu,
   6. Delegat Wojewódzkiego Biura Kontroli Państwa,
   7. Delegat Resortu Technicznego Zarządu m. Wrocławia,
   8. Delegat Izby Przemysłowo-Handlowej we Wrocławiu,
   9. Delegat Izby Rzemieślniczej we Wrocławiu,
   10. Dwóch delegatów Wojewódzkiej Rady Narodowej we Wrocławiu.

b) jeżeli zamówienie ma być dokonane na kwotę mniejszą niż 50.000 zł.
   1. Naczelny Architekt Wystawy Ziem Odzyskanych jako przewodniczący,
   2. Dwóch członków Dyrekcji Wystawy Ziem Odzyskanych.

§ 4.

Niezwłocznie po otrzymaniu wniosku władzy, instytucji lub przedsiębiorstwa w sprawie ustalenia maksymalnych cen, przewodniczący zwołuje posiedzenie Komisji, która po zasięgnięciu w miarę potrzeby opinii rzeczoznawców i dokonaniu oględzin na miejscu ustala na podstawie przeprowadzonych badań i kalkulacji ceny maksymalne.

Przed powzięciem uchwały Komisja może zażądać od wnioskodawcy uzupełnienia złożonych materiałów i udzielenia dodatkowych wyjaśnień.

§ 5.

Do powzięcia przez Komisję uchwał w przypadku przewidzianym w § 3 p. a) konieczna jest obecność przewodniczącego, Naczelnego Architekta Wystawy lub jego zastępcy i przynajmniej trzech członków, a w przypadku przewidzianym w § 3 b), przewodniczącego i jednego członka dyrekcji Wystawy.

Uchwały Komisji zapadają zwykłą większością głosów w głosowaniu jawnym i winny być zaprotokółowane. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Każdy członek Komisji, który nie zgodzi się z uchwałą większości Komisji, może wnieść do protokółu uzasadniony sprzeciw. O sprzeciwie Przewodniczący Komisji powiadamia Komisarza Rządu dla spraw Wystawy.

§ 6.

Wyciąg z protokółu Komisji dotyczący ustalenia cen maksymalnych Przewodniczący Komisji doręcza władzy, instytucji lub przedsiębiorstwu, które złożyły wniosek.

Zamówienie z wolnej ręki nie może być dokonane po cenach wyższych niż ustalone przez Komisję, jednak w przypadku konieczności prowadzenia robót w godzinach nadliczbowych, wszystkie przedsiębiorstwa wykonujące te roboty mają prawo stosowania wobec robotników i pracowników zatrudnionych w godzinach nadliczbowych takich samych stawek jak przedsiębiorstwo wykonujące odbudowę pawilonu przemysłowego na zlecenie Ministra Przemysłu i Handlu.

§ 7.

Jeżeli odroczenie zamówienia na dostawy lub roboty do czasu powzięcia uchwały przez Komisję

przewidziane w § 3 spowodować musiałoby opóźnienie robót i niedotrzymanie przewidzianych terminów, Komisarz Rządu dla Spraw Wystawy Ziem Odzyskanych może sam wydać decyzję co do dopuszczalnych cen maksymalnych. Decyzja Komisarza dla Spraw wystawy zastępuje uchwałę Komisji i uprawnia do dokonania zamówienia po cenach nie wyższych niż ustalone w decyzji.

§ 8.

Wykonanie niniejszego Zarządzenia powierza się Komisarzowi Rządu dla Spraw Wystawy Ziem Odzyskanych we Wrocławiu.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu
(—) H. Minc
Minister Skarbu
(—) K. Dąbrowski
Minister Odbudowy
(—) M. Kaczorowski

(Przedruk z Monitora Polskiego z dnia 15 czerwca 1948 r. Nr 55, poz. 312).

277

INSTRUKCJA MINISTRA SKARBU

z dnia 21 maja 1948 r.

wydana w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów w sprawie wykonywania przez urzędy pocztowo-celne i urzędy pocztowe przepisów o obrocie pieniężnym z zagranicą oraz o obrocie krajowymi i zagranicznymi środkami płatniczymi (Instrukcja Pocztowo Dewizowa).

Na podstawie § 22 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 lipca 1936 r. o obrocie pieniężnym z zagranicą oraz o obrocie zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 419), zmienionego rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 20 stycznia 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 40) i § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 stycznia 1946 r. w sprawie zakazu sprowadzania z zagranicy krajowych i zagranicznych pieniędzy papierowych (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 43) zarządza się co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1.

Bez zezwoleń Komisji Dewizowej względnie zaświadczeń Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego, stwierdzających udzielenie zezwolenia przez Komisję Dewizową, zabronione jest wysyłanie (wywóz) lub przekazywanie za granicę pocztą:

1. krajowych i zagranicznych środków płatniczych;
2. krajowych i zagranicznych papierów procentowych, papierów dywidendowych oraz kuponów od takich papierów;
3. książeczek oszczędnościowych i wkładkowych bez względu na to, czy są krajowe czy zagraniczne;
4. złota we wszelkiej postaci, czy to w monetach mających lub nie mający w jakimkolwiek kraju mocy ustawowego środka płatniczego, czy to wstanie nie przerobionym, czy nawet przerobionym (przedmioty posiadające znamiona gotowych do użytku wyrobów);
5. platyny we wszelkiej postaci, zarówno przerobionej jak i nieprzerobionej;
6. kamieni szlachetnych i innych klejnotów;
7. wszelkiego rodzaju polis ubezpieczeniowych, wystawianych przez towarzystwa ubezpieczeniowe zagranicą oraz kwitów lombardowych banków lub zakładów zastawniczych.

§ 2.

Środkami płatniczymi, podlegającymi zakazowi wysyłania (wywozu) lub przekazywania zagranicę niezależnie od waluty (krajowej lub zagranicznej), na którą opiewają, są:

1. pieniądze (monety, banknoty oraz wszelkie znaki pieniężne papierowe — także wycofane z obiegu);
2. weksle i czeki,także in blanco, t. j. nie wypełnione blankiety, jeżeli są tylko zaopatrzone podpisem oraz przedterminowane i to zarówno protestowane jak i nie protestowane;
3. asygnaty kasowe, akredytywy, polecenia wypłaty i przekazy: są to zlecenia wypłaty pieniężnej osobie określonej lub okazicielowi, wystawione przez instytucje państwowe, samorządowe, banki firmy handlowe albo inne osoby fizyczne lub prawne. Dokumenty te są wystawiane przeważnie na zwykłym papierze firmowym, a nie na blankietach, jak np. weksle lub czeki;
4. pocztowe kupony międzynarodowe na odpowiedź w ilości ponad trzy blankiety (kupony) w jednej przesyłce pocztowej.

§ 3.

Papierami procentowymi w rozumieniu instrukcji niniejszej są również:

1. listy hipoteczne i gruntowe, o ile odnoszą się do wierzytelności oprocentowanych;
2. skrypty dłużne oprocentowane;
3. obligacje i listy zastawne;
4. renty kapitałowe.

§ 4.

Nie podlega zakazowi wysyłanie (wywóz) zagranicę:

1. polis ubezpieczeniowych, wystawianych przez polskie towarzystwa ubezpieczeniowe;
2. nie wypełnionych i nie zaopatrzonych podpisami blankietów wekslowych i czekowych;
3. pokwitowań odbioru należności, jeżeli nie zawierają poleceń wypłaty;
4. trzech pocztowych kuponów międzynarodowych na odpowiedź w jednej przesyłce pocztowej.

§ 5.

Urzędy pocztowe przyjmują do wysyłania zagranicę krajowe i zagraniczne środki płatnicze, papiery procentowe i dywidendowe, kupony od takich papierów, książeczki oszczędnościowe i wkładkowe w nadawanych w stanie otwartym listach poleconych oraz listach i paczkach z podaną wartością na podstawie zezwoleń Komisji Dewizowej względnie zaświadczeń Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego, stwierdzających udzielenie zezwolenia przez Komisję Dewizową.

Złoto można przesyłać za zezwoleniem (zaświadczeniem) w nadawanych w stanie otwartym listach poleconych oraz w paczkach z podaną wartością.

§ 6.

Banki dewizowe mogą bez specjalnego zezwolenia wysyłać lub przekazywać pocztą zagranicę zagraniczne środki płatnicze, a w ramach generalnych lub specjalnych zezwoleń Komisji Dewizowej także krajowe środki płatnicze, papiery procentowe i dywidendowe, kupony od takich papierów oraz książeczki oszczędnościowe i wkładkowe, bez obowiązku okazywania zawartości takich przesyłek przy nadawaniu ich na poczcie.

Tego rodzaju przesyłki pocztowe muszą być nadawane na pocztę przez banki dewizowe za pomocą oddzielnej książki nadawczej przy czym w rubryce „Uwagi" powinna być podana dokładna zawartość przesyłki.

Przy wysyłaniu zagranicę przesyłek pocztowych zawierających krajowe środki płatnicze, papiery procentowe i dywidendowe, kupony od takich papierów oraz książeczki oszczędnościowe i wkładkowe, banki dewizowe podają w rubryce „Uwagi" książki nadawczej, numer i datę odpowiedniego zezwolenia (generalnego lub specjalnego) Komisji Dewizowej.

Przesyłki takie powinny być zaopatrzone na stronie adresowej odciskiem stempla: „Wolna od kontroli dewizowej w myśl § 6 instr. p. d.".

§ 7.

Wysyłanie (wywóz) i przekazywanie zagranicę wartości, wyszczególnionych w § 1 niniejszej instrukcji, odbywać się może tylko na podstawie zezwoleń Komisji Dewizowej względnie zaświadczeń Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego, wystawionych na formularzach według wzoru Nr 1 lub 2, zawierających stwierdzenie, że wysłanie (wywóz) lub przekazanie ma się odbyć za pośrednictwem poczty. Pism, kierowanych do stron przez banki celem zawiadomienia ich o udzieleniu zezwolenia, nie należy utożsamiać z zezwoleniem (zaświadczeniem), wystawionym na formularzu.

II. Przyjmowanie do wysłania (wywozu) zagranicę środków płatniczych, walorów, książeczek oszczędnościowych i złota w listach poleconych oraz w listach i paczkach z podaną wartością.

§ 8.

Listy polecone oraz listy i paczki z podaną wartością z przeznaczeniem zagranicę, nadawane w stanie otwartym sprawdza przyjmujący pracownik pocztowy, zwracając uwagę, czy nie zawierają złota, środków płatniczych oraz wszelkich innych walorów, objętych ograniczeniami dewizowymi (§ 1). Jeżeli list lub paczka zawiera złoto, środki płatnicze lub inne walory objęte ograniczeniami dewizowymi, pracownik powinien zażądać od nadawcy przedstawienia zezwolenia Komisji Dewizowej względnie zaświadczenia Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego, stwierdzającego udzielenie zezwolenia przez Komisję Dewizową i stwierdzić:

1. czy zezwolenie (zaświadczenie) jest ważne;
2. czy nadawca wysyła środki płatnicze, walory itp. wyszczególnione w zezwoleniu (zaświadczeniu);
3. czy wysyłana kwota pieniężna lub wartość nie przekracza kwoty lub wartości, określonej w zezwoleniu (zaświadczeniu);
4. tożsamość osoby, zgłaszającej się celem nadania przesyłki (listu poleconego, listu lub paczki z podaną wartością). Stwierdzenie tożsamości należy odnotować w księgach przyjęć w rubryce „nadawca", podając imię i nazwisko tej osoby oraz cechy dokumentu legitymacyjnego t. j. nazwę dokumentu, nazwę urzędu wystawiającego oraz numer i datę wystawienia.

Postanowienie powyższe nie narusza obowiązku odnotowania w księgach przyjęć adresu nadawcy umieszczonego na przesyłce, jeżeli nadawcą jest inna osoba niż zgłaszający się z przesyłką celem jej nadania.

Stwierdzenie tożsamości osoby nadającej przesyłkę nie jest wymagane, gdy przesyłkę na podstawie generalnego zezwolenia nadają przy pomocy oddzielnej książki nadawczej banki dewizowe.

Przesyłek pocztowych (listów poleconych oraz listów i paczek z podaną wartością), nie odpowiadających wymienionym warunkom, nie wolno przyjmować. Jeżeli jednak stwierdzona zawartość okaże się mniejsza, aniżeli opiewa zezwolenie lub zaświadczenie, przesyłkę należy przyjąć.

Po dokonaniu wymienionych czynności, pracownik pocztowy, na dowód przeprowadzonej kontroli, umieszcza na przyjętej przesyłce, w prawym dolnym rogu odcisk datownika. Odcisk datownika należy umieszczać w ten sposób, aby nie szkodził jasności adresu.

Czynności, związane z opakowaniem i zamknięciem przesyłek, wykonywa nadawca w nieprzerwanej obecności pracownika pocztowego przyjmującego przesyłkę.

Na zezwoleniu (zaświadczeniu) pracownik pocztowy notuje znamiona przesyłki, określając jej rodzaj (list polecony, list lub paczka z podaną wartością) i umieszcza swój podpis oraz odcisk datownika, a następnie zwraca zezwolenie względnie zaświadczenie do instytucji wystawiającej.

Czynności kontroli dewizowej pracownika pocztowego, przyjmującego przesyłki, nie mogą w niczym naruszyć tajemnicy korespondencji.

§ 9.

Kontrolę dewizową paczek pocztowych (zwykłych i z podaną wartością) oraz przesyłek listowych zwykłych i poleconych z zawartością towarów, nadawanych do wywozu w urzędach pocztowo-celnych, przeprowadzają organa celne przy dokonywaniu odprawy celnej wywozowej.

§ 10.

Paczki zwykłe oraz przesyłki listowe zwykłe z zawartością towarów, nadawane w urzędach pocztowych, poza urzędami pocztowo-celnymi, podlegają kontroli dewizowej przez organa celne w urzędach wymiany przy odprawie celnej wywozowej.

Przesyłki listowe polecone oraz paczki z podaną wartością poddane kontroli dewizowej w urzędach nadania poza urzędami pocztowo-celnymi, podlegają kontroli pod względem celnym w urzędach wymiany.

§ 11.

W razie stwierdzenia przez urząd wymiany (stały lub ruchomy) albo przez urząd przejściowy, że dana przesyłka nie posiada w prawym dolnym rogu odcisku datownika, stwierdzającego fakt dokonania kontroli dewizowej, względnie stwierdzenia, że jest wolna od kontroli dewizowej, należy przesyłkę zwrócić do miejsca nadania celem przeprowadzenia kontroli w obecności nadawcy.

Urzędy wymiany (przejściowe), znajdujące się w siedzibie nadania, przesyłek takich nie zwracają urzędom nadania, lecz same wzywają nadawców i przeprowadzają kontrolę w ich obecności.

III. Przekazywanie sum pieniężnych zagranicę za pomocą przekazów pocztowych.

§ 12.

Pracownik, przyjmujący przekaz:

1. sprawdza, czy zezwolenie (zaświadczenie) jest ważne oraz czy suma przekazowa jest zgodna z sumą, określoną w zezwoleniu (zaświadczeniu);
2. notuje w rubryce „Uwagi" księgi przyjętych przekazów znamiona zezwolenia (zaświadczenia): imię i nazwisko osoby zgłaszającej się celem nadania przekazu oraz znamiona dokumentu legitymacyjnego; stosując analogiczne postanowienia § 8 p. 4 instrukcji niniejszej;
3. zaopatruje zezwolenie (zaświadczenie) swoim podpisem i odciskiem datownika;
4. dołącza zezwolenie (zaświadczenie) do księgi przyjętych przekazów.

Wymienione zezwolenia (zaświadczenia), odpowiednio ułożone i ewent. zeszyte, przesyła się wraz z księgą przyjętych przekazów do Izby Kontroli Rachunkowej P. i T. w Bydgoszczy.

Izba Kontroli Rachunkowej P. i T., przeprowadzając kontrolę księgi przyjętych przekazów sprawdza również umieszczone w księdze adnotacje na podstawie dołączonych zezwoleń (zaświadczeń), po czym zwraca je instytucji wystawiającej.

§ 13.

W razie nieprzedstawienia przez stronę zezwolenia (zaświadczenia) pracownik pocztowy odmawia przyjęcia przekazu.

§ 14.

Na przekazach, wysyłanych zagranicę, nie należy umieszczać osobnego odcisku datownika na dowód przeprowadzenia kontroli dewizowej ani też podawać znamion zezwolenia (zaświadczenia).

§ 15.

Przed wysłaniem przekazów pracownik kontrolujący winien sprawdzić, czy przekazy przyjęto zgodnie z postanowieniami § 12 pkt. 1 i § 14 instrukcji niniejszej.

IV. Częściowe wykorzystanie zezwoleń (zaświadczeń).

§ 16.

Posiadacz zezwolenia (zaświadczenia) nie ma obowiązku wysyłania lub przekazywania zagranicę środków płatniczych lub walorów jednorazowo t. zn. w wysokości, na jaką opiewa zezwolenie (zaświadczenie), lecz może je wykorzystać także częściowo. W tym przypadku na przedniej stronie zezwolenia (zaświadczenia) pracownik pocztowy notuje każdorazowo wysokość wysyłanej (przekazywanej) kwoty, umieszczając odcisk datownika i swój podpis, a zezwolenie (zaświadczenie) zatrzymuje w urzędzie pocztowym. Urząd pocztowy zwraca zezwolenie (zaświadczenie) dopiero po całkowitym jego wykorzystaniu lub po upływie terminu ważności. Zezwolenie (zaświadczenie) nie może być wykorzystane po upływie terminu, na jaki opiewa.

Przy przekazywaniu sum pieniężnych zagranicę za pomocą przekazów pocztowych urząd przesyła zezwolenie (zaświadczenie) do Izby Kontroli Rachunkowej P. i T. po całkowitym jego wykorzystaniu lub po upływie terminu ważności. Izba Kontroli Rachunkowej P. i T. postępuje w myśl wskazań § 12 ust. ostatni.

§ 17.

Przy częściowym wykorzystaniu zezwoleń (zaświadczeń) umieszcza się w rubryce „Uwagi“ księgi przyjętych przekazów oprócz znamion zezwolenia (zaświadczenia), także adnotację „częściowo wykorzystano“.

V. Weksle i czeki.

§ 18.

Weksle i czeki, wysyłane zagranicę, zaopatrywane są przez Oddziały Narodowego Banku Polskiego lub banki dewizowe w adnotację o udzieleniu zezwolenia na wysyłanie zagranicę. Jednakże adnotacje te nie upoważniają poczty do wysyłania ich zagranicę.

Na wysyłanie weksli i czeków zagranicę wymagane jest zezwolenie (zaświadczenie) w myśl postanowień § 7 instrukcji niniejszej.

VI. Sprowadzanie do kraju z zagranicy.

§ 19.

Sprowadzanie z zagranicy do kraju w przesyłkach pocztowych:

1. krajowych i zagranicznych papierów procentowych, papierów dywidendowych oraz kuponów od takich papierów;
2. złota w postaci monet zarówno stanowiących w jakimkolwiek kraju ustawowy środek płatniczy, jak i nie mających nigdzie obiegu ustawowego, w postaci sztab, odlewów i przedmiotów nie posiadających znamion gotowego do użytku wyrobu oraz w stanie nie przerobionym we wszelkiej postaci; —

— wymaga zezwolenia Komisji Dewizowej albo zaświadczenia Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego, stwierdzającego udzielenie zezwolenia przez Komisję Dewizową (wzór Nr 3 i 4).

§ 20.

Sprowadzanie z zagranicy do kraju w przesyłkach pocztowych:

1. polskich obiegowych pieniędzy papierowych;
2. zagranicznych pieniędzy papierowych; —

— wymaga również zezwolenia Komisji Dewizowej (indywidualnego lub ogólnego) albo zaświadczenia Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego, stwierdzającego udzielenie zezwolenia przez Komisję Dewizową.

§ 21.

Kontrolę Dewizową przesyłek pocztowych, nadchodzących z zagranicy, przeprowadzają organa celne przy rewizji celnej, dokonywanej w urzędach pocztowo-celnych na ogólnych zasadach. Przesyłki pocztowe, zawierające złoto lub inne — poza pieniędzmi papierowymi (§ 20) — walory (§ 19) mogą być wydawane adresatom jedynie po przedstawieniu zezwolenia Komisji Dewizowej albo też zaświadczenia Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego.

Do czasu przedstawienia przez odbiorcę przesyłki zagranicznej zezwolenia Komisji Dewizowej albo zaświadczenia Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego —urząd pocztowo-celny oddaje przesyłkę taką za potwierdzeniem odbioru do depozytu najbliższego Oddziału Narodowego Banku Polskiego.

Po przedstawieniu zezwolenia Komisji Dewizowej albo zaświadczenia Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego urząd pocztowo-celny podejmuje przesyłkę z depozytu Narodowego Banku Polskiego i po załatwieniu formalności przez organa celne zarządza jej doręczenie adresatowi.

O ile zezwolenie (zaświadczenie) nie zostanie dostarczone w terminie 28 dni, przesyłkę zawierającą złoto lub inne walory (§ 19) traktuje się jako niedoręczalną.

§ 22.

Polskie pieniądze papierowe, znajdujące się w przesyłkach pocztowych nadchodzących z zagranicy, powinny być wydzielane z przesyłek przez organa celne, które sporządzą protokół według załączonego wzoru Nr 5, wyszczególniając w nim kwoty ujawnionych pieniędzy.

Wydzielone polskie pieniądze papierowe powinny być przez organa celne przesyłane do najbliższego Oddziału Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego, który zapisze je na rachunek zablokowany, opiewający na nazwisko odbiorcy przesyłki zagranicznej.

Dysponowanie rachunkami zablokowanymi dopuszczalne jest jedynie po uzyskaniu zezwolenia Komisji Dewizowej.

Uprawnienia banków dewizowych posiadają następujące instytucje kredytowe: Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Bank Rolny, Pocztowa Kasa Oszczędności, Bank Polska Kasa Opieki S. A., Bank Handlowy w Warszawie S. A., Bank Związku Spółek Zarobkowych S. A., Bank Gospodarstwa Spółdzielczego i wszystkie ich oddziały.

§ 23.

Ujawnione w przesyłkach pocztowych nadsyłanych z zagranicy nadwyżki zagranicznych pieniędzy papierowych ponad kwoty dozwolone w formie decyzji ogólnych przez Komisję Dewizową powinny być wydzielone z przesyłek przez organa celne, które sporządzają protokół (wzór Nr 5) wyszczególniając w nim kwoty i rodzaj ujawnionych nadwyżek zagranicznych pieniędzy.

Wydzielone z przesyłek nadwyżki zagranicznych pieniędzy papierowych powinny być przesyłane przez organa celne w możliwie najkrótszym czasie, a najdalej w przeciągu 24 godz. do najbliższego Oddziału Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego do dalszego postępowania zgodnie z przepisami dewizowymi.

§ 24.

Protokóły na wydzielone pieniądze winny być sporządzone przez organa celne w 3 egzemplarzach, z których jeden egzemplarz winien być doręczony

urzędowi pocztowemu dla przesłania wraz z kwitem celnym — odbiorcy zagranicznej przesyłki, drugi — łącznie z ujawnionymi pieniędzmi — przesłany do najbliższego Oddziału Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego, a trzeci pozostaje w aktach wystawiającego urzędu celnego. Protokóły te podpisują również pracownicy pocztowi.

§ 25.

Organa celne powinny na każdą zagraniczną przesyłkę pocztową z zawartością pieniędzy papierowych, sporządzić wynik rewizji, wyszczególniając w nim oprócz innej zawartości kwoty i rodzaj banknotów, niezależnie od tego, czy sporządzają protokół czy nie i podając ewent. sposób przesłania tych pieniędzy adresatowi.

§ 26.

Przesyłki listowe, wzbudzające podejrzenie, iż zawierają złoto, pieniądze papierowe lub inne walory, objęte ograniczeniami dewizowymi (§ 19 i 20), powinny ambulanse lub urzędy wymiany, w których otwieranie odsyłek listowych odbywa się bez udziału organów celnych, kierować do odprawy celnej do właściwych urzędów pocztowo-celnych. Jeżeli takie przesyłki nadejdą do urzędów oddawczych, a brak jest na nich znamion odprawy celnej, należy je zwrócić do właściwego urzędu pocztowo-celnego.

Listy wartościowe z urzędów wymiany, w których odsyłki są otwierane bez udziału organów celnych, należy bez wyjątku skierować do odprawy celnej, umieszczając na nich napis: „do oclenia u p. . . .".

Kwalifikowanie do odprawy celnej przesyłek listowych oraz listów wartościowych w urzędach wymiany, w których jest czynny podurząd celny, należy do kompetencji organów celnych.

VII. Postanowienia końcowe.

§ 27.

Wszelkie zakazy i ograniczenia, wynikające z przepisów instrukcji niniejszej, nie mają zastosowania do Narodowego Banku Polskiego i jego oddziałów.

§ 28.

Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim. Jednocześnie traci moc instrukcja w sprawie wykonywania przez urzędy pocztowe przepisów o obrocie pieniężnym z zagranicą oraz o obrocie krajowymi i zagranicznymi środkami płatniczymi z dnia 21 maja 1938 r. (Dz. Urz. Min. Poczt i Telegrafów Nr 12, poz. 12) oraz zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 9 lutego 1939 r. Nr P. Z. 323 w sprawie zmiany instrukcji pocztowo-dewizowej (Dz. Urz. Min. Poczt i Tel. Nr 3, poz. 4).

Minister Skarbu
(—) K. Dąbrowski

Minister Poczt i Telegrafów
(—) w/z **Z. Lipiński**
podsekretarz stanu

Załącznik do § 7 instrukcji
Wzór Nr 1

KOMISJA DEWIZOWA
Nr.........

Zezwolenie

Komisja Dewizowa zezwala niniejszym Ob. (Firmie) . . . . na *) wysłanie (wywóz) przekazanie pocztą zagranicę następujących wartości: . . . .

. . . .

Zezwolenie niniejsze ważne jest do dnia . . . 19..... r.

*) niepotrzebne skreślić

M. p.

podpisy

Stempel urzędu pocztowego
lub urzędu celnego

Data . . . .

UWAGA: Urzędy pocztowe lub celne opatrzą niniejsze zezwolenie po wykorzystaniu swoją pieczęcią i datą i zwrócą Komisji Dewizowej, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w § 16 ust. 2 inst.

Załącznik do § 7 instrukcij
Wzór Nr 2

. . . . . dnia . . . . . . 19.... r.

. . . .
Nazwa banku dewizowego

Nr . . . .

Zaświadczenie

. . . . . . stwierdza, że Komisja Dewizowa
(nazwa banku)

decyzją z dnia . . . . . . 19 . . . r. Nr.... zezwoliła Ob. (Firmie) . . . .

. . . .

na *) wysłanie (wywóz). przekazanie pocztą zagranicę następujących wartości:

. . . .

. . . .

Zaświadczenie niniejsze ważne jest do dnia . . 19.... r.

*) niepotrzebne skreślić

M. p.

Stempel urzędu pocztowego
lub urzędu celnego

podpisy

Data . . . .

UWAGA: Urzędy pocztowe lub celne opatrzą niniejsze zaświadczenie po wykorzystaniu swoją pieczęcią i datą i zwrócą instytucji wystawiającej z wyjątkiem przypadków przewidzianych w §16 ust. 2 instr.

Pozycja 277

Załącznik do § 19 instrukcji
Wzór Nr 3

KOMISJA DEWIZOWA
Nr.......

Zezwolenie

Komisja Dewizowa zezwala Ob. (Firmie) . . .
. . . .
na sprowadzenie do kraju następujących środków płatniczych (wartości): *)
. . . .
. . . .

*) niepotrzebne skreślić

M. p. ____________
podpisy

UWAGA: Urzędy celne opatrzą niniejsze zezwolenie po wykorzystaniu swoją pieczęcią i datą i zwrócą Komisji Dewizowej.

Załącznik do § 19 instrukcji
Wzór Nr 4

. . . . . dnia . . . . . . 19.... r.
(miejscowość)

. . . .
Nazwa banku dewizowego
Nr . . . .

Zaświadczenie

. . . . . . stwierdza, że Komisja Dewizowa
(nazwa banku)
decyzją z dnia . . . . . . 19 . . . r. Nr.... udzieliła Ob. (Firmie) . . . .
. . . .
zezwolenia na sprowadzenie do kraju następujących środków płatniczych (wartości): *)
. . . .
. . . .

*) niepotrzebne skreślić

M. p. ____________
podpisy

UWAGA: Urzędy celne opatrzą niniejsze zaświadczenie po wykorzystaniu swoją pieczęcią i datą i zwrócą instytucji wystawiającej

Załącznik do §§ 22 i 23
Instrukcji (Wzór Nr 5)

URZĄD CELNY
. . . .
Oddział Poczta

PROTOKÓŁ Nr.......

spisany dnia . . . . . . w sprawie wydzielenia z przesyłki pocztowej Nr . . . nadesłanej
. . . .
przez . . . . ,
pod adresem . . . .
odprawionej według wyniku rewizji Nr . . . . .
z dnia . . . . . . następujących pieniędzy papierowych:
*) polskie
zagraniczne (nadwyżki ponad kwoty dozwolone)

Rodzaj waluty	Ogólna kwota	
	Cyframi	Słownie

Wymienione pieniądze zostały przekazane dnia . . . . . . do depozytu
. . . .
(Wymienić dokładnie nazwę i adres instytucji bankowej)
(podpis urzędnika pocztowego)

____
(podpis urzędnika celnego)
M. p.

*) niepotrzebne skreślić

(Przedruk z Monitora Polskiego z dnia 15 czerwca 1948 r. Nr 55, poz. 310).

278

OKÓLNIK

z dnia 17 czerwca 1948 r.

w sprawie właściwości miejscowej Narodowego Banku Polskiego w podatku od wynagrodzeń oraz kontroli wynagrodzeń pracowniczych.

I. W związku z wprowadzeniem z dniem 1 stycznia 1948 r. przez Narodowy Bank Polski centralnego sporządzania list płacy zarówno dla Centrali, jak wszystkich placówek terenowych, oraz objęciem tych placówek księgami Centrali, co umożliwia przeprowadzenie w Centrali kontroli potrąceń podatku od wynagrodzeń oraz wynagrodzeń pracowniczych, Ministerstwo Skarbu — biorąc pod uwagę usprawnienie postępowania podatkowego w myśl art. 15 post. pod. — ustala z dniem 1 lipca 1948 r. w odniesieniu do wynagrodzeń wypłacanych począwszy od dnia 1 lipca 1948 r. oraz

wypłaconych ewentualnie w czerwcu 1948 r. za lipiec 1948 r. właściwość miejscową w sprawach podatku od wynagrodzeń dla pracowników Centrali Narodowego Banku Polskiego oraz wszystkich jego oddziałów według siedziby Centrali Narodowego Banku Polskiego, t. j. w Warszawie. Urzędem skarbowym zatem miejscowo właściwym będzie Urząd Rewizyjny w Warszawie. Narodowy Bank Polski będzie składać wykazy potrąceń względnie odpisy list płacy (art. 14 pod. wynagr.) oddzielnie dla każdego oddziału. W związku z postanowieniami lit. c) pkt 3 § 2 instrukcji z dnia 20 lutego 1947 r. w sprawie kontroli wynagrodzeń pracowniczych — właściwym organem kontrolnym do przeprowadzania kontroli wynagrodzeń pracowniczych zostaje z dniem 1 lipca 1948 r. również Urząd Rewizyjny w Warszawie, do którego Narodowy Bank Polski będzie składać listy miesięczne osób, którym wypłacono wynagrodzenia w kwocie przekraczającej zł 20.000 miesięcznie (zob. uchwałę Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1948 r. o zmianie uchwały Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1946 r. w sprawie kontroli wynagrodzeń pracowniczych, wprowadzającą obowiązek wykazywania przez pracodawców wynagrodzeń ponad 20.000 zł miesięcznie).

II. Zgodnie z okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 20. XII. 1946 r. Nr D. V. I-8/26/46 Urząd Rewizyjny w Warszawie założy dla Narodowego Banku Polskiego w ewidencji pracodawców tyle subkont. ile Bank ten posiada oddziałów.

III. Kontrolę prawidłowości potrąceń podatku od wynagrodzeń oraz kontrolę wynagrodzeń pracowniczych we wszystkich oddziałach Narodowego Banku Polskiego za czas do 30 czerwca 1948 r. przeprowadzą właściwe terytorialnie urzędy. rewizyjne w terminie do dnia 30. IX. 1948 r., zachowując u siebie akta podatku od wynagrodzeń i kontroli wynagrodzeń pracowniczych za powyższy okres.

Dyrektor Departamentu
St. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 8002/4/48).

279

OKÓLNIK

z dnia 19 czerwca 1948 r.

w sprawie wykładni przepisów art. 84 ust. 6 post. pod.

W okólniku z dnia 12 marca 1947 r. Nr D. V. 2064/1/47 Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, że przepis postanawiający, że księgi wraz z dokumentami powinny zawsze znajdować się w lokalu przedsiębiorstwa ma na celu umożliwić władzy podatkowej porównanie w każdym czasie stanu zapisów ze stanem faktycznym (z naturą). Możliwość porównania zapisów ze stanem faktycznym „w każdym czasie“ ma oczywiście miejsce, gdy księgi wraz z dokumentami znajdują się w przedsiębiorstwie zawsze wtedy, gdy jest ono czynne.

W praktyce zdarzają się przypadki, że podatnicy nie posiadając kas ogniotrwałych w lokalu przedsiębiorstwa i nie mogąc zabezpieczyć ksiąg i dokumentów w lokalu przedsiębiorstwa przed ogniem i kradzieżą, proszą o zezwolenie im na przenoszenie ksiąg i dokumentów po godzinach zajęć w przedsiębiorstwie do mieszkań prywatnych. Zdarza się to w szczególności w przypadku, gdy podatnik zamierza ubezpieczyć się od kradzieży z włamaniem w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych, gdyż przepisy zawarte w § 16 ogólnych warunków ubezpieczenia od kradzieży z włamaniem uzależniają wypłatę odszkodowania od przechowywania ksiąg i dowodów, zwłaszcza w nocy, w schówkach zabezpieczonych przed ogniem i włamaniem w miejscu ubezpieczenia; gdy to jest niemożliwe — księgi i dowody powinny być zabezpieczone przed ogniem i włamaniem poza lokalem ubezpieczonego przedsiębiorstwa.

W przypadku zatem, gdy podatnik pragnący ubezpieczyć się od kradzieży z włamaniem prosi o zezwolenie na przechowywanie ksiąg wraz z dokumentami **po godzinach zajęć w przedsiębiorstwie,** w określonym miejscu poza przedsiębiorstwem i prośbę swoją motywuje tym, że w lokalu przedsiębiorstwa nie może zabezpieczyć ksiąg i dokumentów przed ogniem i włamaniem — zgody tej należy z reguły udzielać.

Dyrektor Departamentu
St. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 7768/1/48).

280

OKÓLNIK

z dnia 19 czerwca 1948 r.

w sprawie rozlewu i sprzedaży ftalanu dwuetylowego jako szczególnego środka skażającego.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, iż zezwoliło fabryce chemiczno-farmaceutycznej „Elit" w Grodzisku Mazowieckim na rozlew i sprzedaż ftalanu dwuetylowego, jako szczególnego środka skażającego, w urzędowo zabezpieczonych naczyniach z obowiązkiem zachowania następujących warunków:

1. Z każdego zbiornika, zawierającego dobrze wymieszany ftalan dwuetylowy, należy przesłać do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego w Warszawie dwie urzędowo pobrane i zabezpieczone próbki po 100 cm^3 oraz protokół pobrania próbek; pobieranie próbek średnich z kilku zbiorników jest niedopuszczalne.

2. Rozlew ftalanu dwuetylowego, uznanego przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego za odpowiedni do skażenia, należy przeprowadzić do naczyń szklanych, nadających się do nałożenia urzędowych zabezpieczeń.

3. Rozlew winien się odbywać nie częściej niż raz w tygodniu w obecności urzędnika kontroli akcyzowej, który zabezpiecza napełnione butelki przez owiązanie sznurkiem lub drutem korka i szyjki oraz nałożenie plomby na sznurku lub drucie. Do owiązania korka ma być przytwierdzona etykieta kartonowa z napisem: a) nazwa i siedziba wytwórni, b) nazwa środka skażającego, c) numer kolejny naczynia i data rozlewu, d) liczba i data zaświadczenia Dyrekcji P. M. S., e) podpis urzędnika sprawującego nadzór nad rozlewem i pieczęć urzędowa.

4. O dokonaniu rozlewu urzędnik kontroli akcyzowej sporządza protokół, w którym między innymi powinny być podane: a) data rozlewu, b) ilość litrów rozlanego środka skażającego, c) numery i ilość naczyń, do których rozlano środek skażający, d) data i liczba zaświadczenia Dyrekcji P. M. S., e) znaki plomby, którą zabezpieczono butelki ze środkiem skażającym.

5. Ewentualna pozostałość nierozlanego środka skażającego powinna być ponownie urzędowo zabezpieczona.

Zezwolenie niniejsze może być każdego czasu cofnięte bez podania powodów i bez prawa Fabryki do odszkodowania.

Sprzedawany z zachowaniem powyższych warunków środek skażający może być stosowany przez organa kontroli akcyzowej bez uprzedniego badania i kwalifikowania przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Organa kontroli akcyzowej, które przeprowadzają skażenie omawianym środkiem, obowiązane są unieważnić przytwierdzoną do butelki etykietę.

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu uchyla okólnik z dnia 11/II. 1936 r. L. D. VI. 567/2/36 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 4, poz. 143).

Dyrektor Departamentu
Inż. T. Sibera

(Znak Min. Sk. D. VI. 5786/2/48).

281

OKÓLNIK

z dnia 21 czerwca 1948 r.

w sprawie stosowania zmienionych zasad pisowni wyrazów.

Ministerstwo Skarbu przypomina podległym władzom, urzędom i instytucjom, że w 1936 r. Komitet Ortograficzny Polskiej Akademii Umiejętności dokonał pewnych zasadniczych zmian w stosunku do pisowni z 1918 r.

Ponieważ zmiany te nie zawsze są w pismach urzędowych ściśle stosowane, Ministerstwo Skarbu poleca zwrócić uwagę urzędnikom referującym, aby przestrzegali nowych zasad pisowni wyrazów.

Zaleca się korzystanie z aprobowanego przez Ministerstwo Oświaty podręcznika p. t. „Zasady Pisowni Polskiej i Interpunkcji ze słownikiem ortograficznym" w opracowaniu St. Jodłowskiego i W. Taszyckiego (Wydanie 7-e z 1948 r. jest ulepszonym wydaniem z 1946 r.).

Władze i urzędy podległe Ministerstwu Skarbu wspomniane wydawnictwo otrzymają bezpośrednio z Ministerstwa, zaś instytucje, przedsiębiorstwa nadzorowane i t. p. zaopatrzą się we własnym zakresie.—

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 21655/1/48).

282

OKÓLNIK

z dnia 21 czerwca 1948 r.

w sprawie zwolnień w podatku od nabycia praw majątkowych przedstawicielstw dyplomatycznych.

W związku z przepisem art. 2 ust. 1 pkt. 2 pod. nab. przyznającym prawo do zwolnienia podmiotowego podatku od nabycia praw majątkowych państwom obcym z zastrzeżeniem wzajemności—Ministerstwo Skarbu poleca wszystkie sprawy, w których ten przepis miałby zastosowanie, przedkładać Ministerstwu Skarbu do decyzji.

Jednocześnie, wobec przyznania przez rząd brytyjski polskim przedstawicielstwom dyplomatycznym i konsularnym zwolnienia od pobieranych w Anglii opłat stemplowych—Ministerstwo Skarbu zarządza stosowanie przepisu art. 2 ust. 1 pkt 2 pod. nab. w przypadkach:

1. nabycia prawa własności, dzierżawy lub najmu nieruchomości w Polsce przez przedstawicielstwa dyplomatyczne i konsularne rządu brytyjskiego dla celów dyplomatycznych lub konsularnych oraz mieszkalnych kierownika przedstawicielstwa dyplomatycznego lub pozostałego personelu dyplomatycznego,

2. nabycia lub wydzierżawienia nieruchomości przez dyplomatę brytyjskiego z przeznaczeniem na własne mieszkanie zajmowane w związku z jego służbą dyplomatyczną z wyjątkiem przypadku gdy dyplomata nabędzie lub wydzierżawi drugie mieszkanie np. willę za miastem, gdyż to drugie mieszkanie nie jest uważane, jako zajmowane w związku ze służbą dyplomatyczną.

W przypadkach nabycia dzierżawy lub najmu nieruchomości w Polsce dla celów mieszkalnych personelu konsularnego rządu brytyjskiego — sprawę przyznania zwolnienia z art. 2 ust. 1 pkt 2 pod. nab. należy przedłożyć do decyzji Ministerstwa.

Dyrektor Departamentu
St. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 6983/4/48).

283

OKÓLNIK

z dnia 23 czerwca 1948 r.

w sprawie przyjmowania w Stanach Zjednoczonych zgłoszeń o zagrabionych przez państwa Osi papierach wartościowych.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że Departament Skarbu Stanów Zjednoczonych zaprzestał z dniem 1 czerwca 1948 r. przyjmowania zgłoszeń do publikowanych list zagrabionych w krajach okupowanych przez państwa Osi papierów wartościowych, emitowanych przez instytucje amerykańskie i papierów wartościowych, emitowanych w dolarach przez instytucje nieamerykańskie.

W związku z powyższym Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że uchyla wydany w tej sprawie okólnik Nr 470 z dnia 9 września 1946 r., przesłany bezpośrednio wszystkim instytucjom kredytowym.

Zastępca Dyrektora Departamentu
K. Żyła

(Znak Min. Sk. D. II. 7845/5/48).

284

OKÓLNIK

z dnia 23 czerwca 1948 r.

w sprawie sprzedaży bloczków kasowych dla niektórych grup podatników.

Z dniem 1 lipca 1948 r. wchodzą w życie zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 2 czerwca 1948 r.:

1) o wprowadzeniu dla niektórych grup podatników obowiązku udowadniania przychodów gotówkowych kopiami kwitów z bloczków kasowych urzędowego nakładu (Monitor Polski Nr 54, poz. 305) oraz
2) w sprawie wzorów bloczków kasowych oraz sposobu ich wydawania i kontroli (Monitor Polski Nr 54, poz. 306).

W związku z tym Izby Skarbowe, na terenie których został wprowadzony obowiązek wystawiania przez podatników kwitów kasowych, otrzymają w najbliższych dniach odpowiednie zapasy bloczków kasowych, które należy rozprowadzić niezwłocznie do podległych urzędów.

W przyszłości zamówienia na bloczki kasowe należy kierować do Ministerstwa Skarbu, Referat Znaków Wartościowych. Urząd skarbowy (rewizyjny) sprzedaje zainteresowanym bloczki kasowe po uprzednim okazaniu karty rejestracyjnej w cenie po 23 zł za 1 bloczek.

Sprzedaż bloczków i ewidencję ich według wzoru Nr 13 do § 43 przepisów rachunkowo-kasowych dla kas urzędów skarbowych, prowadzi w zasadzie urzędnik prowadzący ewidencję druków.

Upoważniony do odręcznej sprzedaży pracownik winien sporządzić w końcu każdego dnia zestawienie sprzedanych bloczków kasowych według wzoru Nr 3 podanego w Monitorze Polskim Nr 54, poz. 306 z 1948 r., uzyskaną zaś kwotę ze sprzedaży bloczków kasowych wpłacić codziennie na Dział 2 § 6 budżetu dochodów Ministerstwa Skarbu.

W razie nie otrzymania na czas druków pomocniczych do sprzedaży bloczków kasowych (deklaracja Nr 2 i dzienne zestawienie Nr 3) należy sporządzić niezbędną ilość formularzy narazie na powielaczu.

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 23839/3/48).

285

KOMUNIKAT

o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego.

Podaje się do wiadomości, że ukazało się w Monitorze Polskim Nr 55 z dnia 15 czerwca 1948 r. zarządzenie Ministra Odbudowy wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Zakłady Prefabrykacji Państwowych Przedsiębiorstw Budowlanych".

OGŁOSZENIA

o unieważnieniu legitymacyj służbowych.

Unieważnia się legitymację służbową Nr 654 z dnia 31. XII. 1947 r., wystawioną przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego na nazwisko Michalskiego Franciszka.

Unieważnia się legitymację służbową Nr 289 z dnia 31. XII. 1947 r., wystawioną przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego na nazwisko Bęben Władysławy.

Unieważnia się legitymację służbową Nr 34 z dnia 31. XII. 1947 r., wystawioną przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego na nazwisko inż. Dąbrowskiego Stanisława.

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr 138, wystawioną przez OUL w Bydgoszczy na nazwisko Sotkiewicza Władysława, sekretarza administracyjnego Delegatury w Toruniu.

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr 847 wystawioną przez Dyrekcję Ceł w Gdyni na nazwisko Poznania Marcina, rewidenta skarbowego w Urzędzie Celnym w Szczecinie-Port.

Ogłoszenia

O unieważnieniu legitymacyj służbowych.

Objaśnienie znaków:

OrOs — dział organizacyjny i osobowy
GB — „ gospodarczy i budżetowy resortu
KS — „ karny skarbowy
OSk — „ Ochrony Skarbowej
OK — „ obrotu pieniężnego i kredytu
B — „ budżetowy
K — „ finansów i podatków komunalnych
RK — „ rachunkowo-kasowy
C — „ ceł
ZPP — „ zobowiązań i postępowania podatkowego
POD — „ podatków: obrotowego i dochodowego
PW — „ podatku od wynagrodzeń
MOSk — „ podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P — „ innych podatków bezpośrednich
EA — „ egzekucji administracyjnej
A — „ akcyz
M — „ monopolów
U — „ ubezpieczeń
Sp — „ spółdzielczości
L — „ likwidacyjny
R — „ różnych
Z — zarządzenie
I — instrukcja
O — okólnik
Ob — obwieszczenie
Uch — uchwała
Rp — rozporządzenie

Poz.	TREŚĆ		Data	Znak	OrOs	GB	KS	OSk	OK	B	K	RK	C	ZPP	POD	PW	MOSk	P	EA	A	M	U	Sp	L	R
273	W sprawie wprowadzenia dla niektórych grup podatników obowiązku udowadniania przychodów gotówkowych kopiami kwitów z bloczków kasowych urzędowego nakładu.	Z	2 VI. 1948 r.												X										
274	W sprawie wzorów bloczków kasowych oraz sposobu ich wydawania i kontroli.	Z	2 VI. 1948 r.												X										
275	W sprawie poruczenia ochronie skarbowej ujawnienia majątków podlegających likwidacji przez urzędy likwidacyjne.	Z	26 IV. 1948 r.					X																X	
276	W sprawie trybu dokonywania zamówienia na roboty i dostawy oraz w sprawie powołania, składu i zakresu działania Komisyj dla ustalenia cen maksymalnych, dla dostaw i robót przy Wystawie Ziem Odzyskanych 1948 r. we Wrocławiu.	Z	17 IV. 1948 r.																						X
277	W sprawie wykonywania przez urzędy pocztowo-celne i urzędy pocztowe przepisów o obrocie pieniężnym z zagranicą oraz o obrocie krajowymi i zagranicznymi środkami płatniczymi (Instrukcja Pocztowo Dewizowa).	I	21 V. 1948 r.						X				X												
278	W sprawie właściwości miejscowej Narodowego Banku Polskiego w podatku od wynagrodzeń oraz kontroli wynagrodzeń pracowniczych.	O	17 VI. 1948 r.	D. V. 8002/4/48												X									
279	W sprawie wykładni przepisów art. 84 ust. 6 post. pod.	O	19 VI. 1948 r.	D. V. 7768/1/47										X											
280	W sprawie rozlewu i sprzedaży ftalanu dwuetylowego jako szczególnego środka skażającego.	O	19 VI. 1948 r.	D. VI. 5786/2/48																X					
281	W sprawie stosowania zmienionych zasad pisowni wyrazów.	O	21 VI. 1948 r.	D. I. 21655/1/47																					X
282	W sprawie zwolnień w podatku od nabycia praw majątkowych przedstawicielstw dyplomatycznych.	O	21 VI. 1948 r.	D. V. 6983/4/48													X								
283	W sprawie przyjmowania w Stanach Zjednoczonych zgłoszeń o zagrabionych przez państwa Osi papierach wartościowych.	O	23 VI. 19'8 r.	D. II. 7845/5/48					X																
284	W sprawie sprzedaży bloczków kasowych dla niektórych grup podatników.	O	23 VI. 1948 r.	D. I. 23839/3/48											X										
285	Komunikat o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego.																								X

Cena zł 88

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata: roczna zł 2.400; półroczna zł 1.300 kwartalna zł 700; miesięczna zł 300.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz okres czasu, którego prenumerata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty. Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca następnego po dokonaniu wpłaty, jednak na okres nie dłuższy niż do końca 1948 r.

Reklamacje z powodu nieotrzymania numeru należy zgłaszać we właściwym Urzędzie pocztowym natychmiast po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacje kierowane do Administracji pozostaną bez odpowiedzi. Pojedyncze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego

Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty, wynosi zł 90

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.